

*In memoriam***Ioan Coriolan Balintoni****Acad. Nicolae Anastasiu
Emil Constantinescu***

Balintoni, Ioan-Coriolan (15 septembrie 1939, Gladna Română, județul Timiș – 22 ianuarie 2025, Cluj-Napoca), geolog.

Membbru corespondent – 30 iunie 2017.

Trăsături definitorii: perseverență, interes pentru prospecțiune și explorare, legătura cu proiectele cartografice ale Institutul Geologic Român, specializat în străinătate (Arizona-Tucson – Laboratorul lui Mihai Ducea).

Câteva atribute care l-au definit pe profesorul emerit Ioan Coriolan Balintoni: perseverență, inteligență, etică, căutător al tehnicilor moderne de investigație, recunoaștere internațională ...

Ne-am regăsit alături de el încă din anii uceniciei noastre, doctoranzi ai academicianului profesor Dan Giușcă. A fost o ucenicie benefică. Am descoperit, împreună, perspectiva cercetării și noile sale direcții. Teza lui de doctorat intitulată *Studiul comparativ al unor migmatite carpatice* a reprezentat o provocare pentru viața de șantier și pentru expertiza născută din aceasta.

În 1970 și-a susținut teza de doctorat, realizată sub coordonarea acad. Dan Giușcă.

Între anii 1963 și 1965 a fost geolog de șantier la Întreprinderea de Foraj Târgu Cărbunești (județul Dolj), iar între 1965 și 1966 la ISEM-

București (actualmente FORADEX-București). A activat și pe șantierele de la Câmpulung Moldovenesc și Gura Haitii (Călimani). A înființat și a condus Laboratorul mineralogic de la Frasin.

Între 1974 și 1986 a fost geolog și cercetător științific la Institutul de Geologie și Geofizică din București.

În perioada 1994–1996 a devenit, prin concurs, conferențiar universitar la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, Catedra de mineralogie a Facultății de Biologie și Geologie, apoi profesor universitar titular la aceeași catedră (1996–2004). Între 2000 și 2002 a deținut funcția de șef al Catedrei de mineralogie.

Între 2004 și 2012 a fost profesor consultant al facultății, iar din 2012, profesor emerit. Din anul 2007 a fost conducător de doctorat în cadrul Universității. A fost membru al Senatului Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca (1996–2000) și membru al Comitetului de Cercetare Științifică a Senatului.

Specializat în studiul metamorfitelor și al magmatitelor asociate acestora (petrologie, geochimie, geocronologie), s-a implicat și în cartarea geologică a unor largi arii din cele trei ramuri ale Carpaților românești.

A reorganizat clasificarea metamorfitelor carpatice și a celor din Dobrogea în baza **conceptului terenelor**, a stabilit vârsta acestora, precum

*Profesor emerit, președintele României între anii 1996–2000

și proveniența lor peri-gondwaniană; a creat o nouă clasă de terene peri-gondwaniene de vârstă ordoviciană și cu origine într-un orogen nord-african, pe care a denumit-o „Carpatice”. Rezultatele cercetărilor sale se regăsesc în numeroase lucrări apărute în principalele reviste internaționale de mineralogie, petrologie, geochimie, geologie structurală și tectonică.

A publicat două cărți (*Geotectonica terenurilor metamorfice din România*, 1997; *Tectonica bazinelor sedimentare*, 2003) și peste 110 articole în reviste de specialitate (ISI).

A elaborat cinci foi ale hărții geologice a României la scara 1/50 000.

A fost director coordonator al revistei „Studia Universitatis «Babeș-Bolyai»”, Seria Geologia, și evaluator pentru reviste cotate ISI: „Gondwana Research”, „Tectonophysics”, „Lithos”, „Geologica Carpathica”. A dotat cu aparatura necesară, prin intermediul finanțărilor din gran-

turi, un laborator de separat minerale grele în cadrul Departamentului de Geologie al Universității „Babeș-Bolyai”, laborator care a permis separarea zircoanelor din metamorfitele și magmatitele din România și de la sud de Dunăre. Pe această bază s-au întreprins studiile de vârstă și de proveniență ale acestora, care au permis remodelarea geologiei pre-alpine a României și, într-o oarecare măsură, a teritoriului de la sud de Dunăre. În acest fel, geologia pre-alpină a României a fost integrată celei vest-europene și mondiale.

Profesorul Coriolan Balintoni a fost distins cu Diploma de onoare acordată de Ministerul Educației și Cercetării (2003) și cu Premiul „Ludovic Mrazec” al Academiei Române (2011).

Disparația sa este o pierdere ireparabilă pentru comunitatea geologică din România.

Dumnezeu să-l odihnească!